

KVINDEN OG SAMFUNDET

DANSK KVINDESAMFUND'S FORMAAL ER:

a) AT UDVIKLE OG DYGTIGGØRE KVINDER TIL DEN FULDMYNDIGE BORGERS ANSVAR OG ARBEJDE.

b) AT ARBEJDE FOR GENNEMFØRELSEN AF KVINDERS FULDE LIGESTILLING MED MÆND I FAMILIE, SAMFUND OG STAT.

c) AT FORBEDRE KVINDERS OG BØRNS KAAAR, SÆRLIG AD LØVGIVNINGENS VEJ.

◀ ◀ ◀ ◀ ◀ ◀ UDGIVET AF DANSK KVINDESAMFUND. ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶

36. AARG.

30 Maj 1920.

Nr. 10.

LETTEELSE AF FORSØRGERPLIGTEN

Diskussionen om dette Emne kan formentlig ikke blive ved at interessere, og jeg skal da for min Part nøjes med nogle afsluttende Bemærkninger til Fru Gyrithe Lemche.

I Forhold til Emnets Vigtighed turde det være af rent underordnet Betydning, af hvilken Beskaffenhed mit Nervesystem er, eller hvor meget eller hvor lidt Fru L. har kendt til eller omtalt andres Forslag, og jeg skal derfor ganske lade disse Udenværker ligge — iøvrigt med en Tak for alle Fruens venlige og anerkendende Udtalelser, som har glædet mig saare.

Men hvad Sagens Realitet angaar, forekommer Fruens Argumentation mig noget ejendommelig. Under tegnede har udarbejdet og udførlig begrundet et Forslag om Hjælp til samlevende Ægtefæller med Børn til Lettelse af Forsørgerpligten gennem Skattelettelse og direkte Tilskud. Som ofte anført vilde jeg helst foreslaa dette sidste som en Ret for alle Forsørgere, men da jeg ikke er helt ukendt med de økonomisk-politiske Forhold i Kongeriget Danmark i Nutiden og foretrækker at kunne naa til et praktisk Resultat fremfor kun at opstille ideelle teoretiske Konstruktioner, er det, jeg foreslaar en Trangsgrense, og Forslaget vil desuagtet medføre en aarlig Udgift af c. 55 Mill. Kr.

For Fru L., der ikke synes om at fastholde dette mit Udgangspunkt, og som tilsyneladende nærer en suveræn Foragt for det usle Mammon, er dette Forslag om „en fastsat Trangsgrense, med andre Ord: en Fattighjælp“ ganske uantageligt; men rent bortset fra, at denne Udtalelse om „Fattighjælpen“ er ganske ved Siden af, idet „en Ret, selv efter Trangsgrense“ netop savner alle Fattighjælpens karakteristiske Egenskaber, hvilket Fruen vil kunne overbevise sig om ved at læse endnu mere i „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“, som hun til min store Glæde nærer „den dybeste Beundring for“, hævder jeg altsaa, at Fruen ved at slaar endnu større Brød op

intet som helst reelt naar, men tværtimod vanskeliggør Sagens Gennemførelse.

Til Belysning af, hvorfor den af Fruen anviste Vej, hvis den praktisk taget skal byde det samme, ikke er fremkommelig, anførte jeg da i min sidste Artikel en Række Argumenter. Men i Stedet for at tage disse op til Imødegaaelse for at vise, at man trods alt kan naa et hurtigere eller bedre Resultat ved at „kombinere“ Skattelettelse og Tilskud i Stedet for at „addere“, indskrænker Fruen sig efter nogle Behageligheder om min „videnskabelig lastede Bil“ og „overlegne Gestus“ — Bilister er jo nu engang et ret hensynsløst Folkefærd — til at hvile sig lidt paa sin „Trillebør's ene Stang, hvor hun beskeden, men dog med en vis Stoltthed udbryder: „Mit Forslag kan være fuldt af Naiviteter og praktiske Umuligheder og dog principielt anviser den Retning, der bør gaas“. Og Moderglæden svulmer derefter i hende i ædel Harne over, at „D.K.s Forsørgelsesudvalg“ har lagt „sit trætte Hoved til en anerkendt Autoritet“ (i mig), i Stedet for selv at prøve at finde en Løsning (i acceptere hendes).

Jeg véd ikke, hvor bemeldte Udvalg har depoteret sit Hoved (hvis det ikke endnu har det i Behold-, men oprigtig talt: Saa længe Fru G. L. ikke selv tør benægte, at hendes Forslag er „fuldt af Naiviteter og praktiske Umuligheder“ (!) (Enkelttal var forøvrigt tilstrækkeligt) og heller ikke kan anviser, hvorledes disse kan fjernes, saa bliver Bemærkningen om, at Forslaget principielt anviser den Retning, der bør gaas, dog kun en Taleblomst, idet vi andre uanfægtet kan hævde, at denne Retning under „Trillebøren's Slingren“ vil føre lige ud i Mosen. Og saa længe kan man dog ikke med Billighed bebrejde hverken Udvalget eller mig, hvis ingen af os tør køre med, hvor gerne man end ellers vilde følges ad paa den ved det ædle Formaal angivne Vej, ogsaa under Fruens højtærede Førerskab.